

Toužetín | Detail mlýnu

Identifikační údaje

Adresa	Toužetín Donín 46 440 01
Okres	Louny
Katalogové číslo	P 58
Katastrální území	Toužetín
GPS	50° 18' 42.0" 13° 53' 48.3"
Mapová značka	Holandský / Objekt bez technologie
Poloha vůči obci	500 m JV od obce
Číslo kulturní památky	42919/5-1453 z r.1964 otevřít list NPÚ
Přístupnost	Nepřístupný
Rok stavby	asi 1851
Rok zániku	

Stručný popis

Přesné datum postavení mlýna holandského typu neznáme. Byl postaven Josefem Nitkou v rozmezí let 1850-51 na místě bývalého lomu na opuku, což vysvětluje čtyři metry hluboké základy i podsklepení. Průměr čtyřpodlažní stavby u země je 9,5 m a celková výška je 15 m. Je to nejvyšší větrný mlýn u nás. Tloušťka zdí u země je 1,3 m a nahoře 0,8 m. Průměr větrného kola byl 18 m.

V roce 1860 byl zaznamenán roční výkon mlýna 180 q mouky a čistý výnos 1260 zlatých. Na vítr mlel mlýn do roku 1879. Poté, co silný vítr opětovně polámal křídla, se rozhodl stárek Antonín Vydra přestavět mlýn na parní pohon. Byl přistavěn komín, vykopána 20 m hluboká studna a zabudován parní stroj. V roce 1894 vypukl v mlýně první požár. Po druhém požáru v roce 1898 už stárek provoz mlýna ukončil a parní stroje prodal. Po zavedení elektrického proudu se od roku 1928 do roku 1940 ještě šrotovalo. V roce 1960 prošel mlýn kompletní přestavbou na obydlí. Na západě k němu přiléhá jednopatrová budova postavená již před rokem 1910. Z mlýnské vybavení zůstaly jen mlýnské kameny v zahradě a komín od parního pohonu. Budova mlýna byla pečlivě udržována Jiřím Kozákem, vnukem posledního mlynáře. Ten zemřel v roce 2015. Ořechový sad okolo brání celkovému pohledu na zachovalou stavbu.

Pokorný:

Zprávy o datu založení tohoto zděného mlýna se různí: Donínská kronika uvádí (556) již rok 1846 s tím, že mlýn postavil Rudolf Nitka a roku 1851 prodal mlýn manželům Patzenhauerovým. Podle V. Hadače (557) mlýn postavil Josef Nitka ze Šlapanic roku 1851 na poli (pozemková parcela č.42), koupeném roku 1850 od manželů Fouskových z Donína čp. 4. Budova bývalého větrného mlýna stojí asi 400 m na JJV od kaple v Doníně na kopci nad Toužetínem a je dnes označena čp. 46. mlýn byl pětiposchoďový. R. 1879 byla křídla větrem polámana a stárek Antonín Vydra přestavěl mlýn na parní pohon, přistavěl zděný komín a 12 m hlubokou studnu (557). R. 1894 mlýn vyhořel poprvé, podruhé r. 1898, kdy jeho provoz byl definitivně zastaven. Parní stroje byly prodány do tkalcovny v Boskově (556). R. 1928 byla část mlecího zařízení ještě zachována, budova sloužila za sýpku a hospodářské skladiště (557). Pozemky byly pojaty do JZD, jehož se stal jejich majitel J. Kozák členem (558) (559). Lokalita větrného mlýna je položena cca 365 m n.m. (560).

J. Kozák celou budovu někdejšího větrného mlýna ve všech pěti podlažích vzorně restauroval na obytnou jednotku a má v úmyslu opatřit k budově i křídla. V přízemí je dnes budova rozšířena o přístavek (561).

(556) GÚ-ČSAV, VM-Č, sdělení rady MNV v Doníně z 12.2. 1956, zn. Kř/56 s příloženým výpisem z kroniky o větrném mlýně v obci Donín.

(557) V. Hadač, Větrák v Doníně na Lounsku, ČT, roč. 28/1928, 256.(S tím shodný údaj ZLA Třeboň, sdělení z 28.12. 1953, čj. 193/2/HG).

(558) Cit. sdělení rady MNV v Doníně. Jmenovaný má i fotografie někdejšího mlýna. Výpis z kroniky je podstatně obsáhlejší než Hadačův článek a v podrobnostech se od něho liší.

(559) Okrouhlý půdorys někdejšího mlýna je patrný na katastrální mapě z roku 1872 (GÚ-ÚAGK, SK, katastrální mapa i.č. 1444, 1872, list 3, Donín). Statistický lexikon obcí v ČSR, I. země Česká, Praha 1934, 210, uvádí jednotlivý dům Větrník.

(560) Státní mapa 1:5000 – odvozená, list Louny 0-6, 1951.

(561) Zjištěním na místě 7.9. 1970. J. Kozákovi děkujeme za půjčení výpisu z kroniky. Srov. sdělení MNV v Toužetíně z 5.10. 1970, (GÚ-ČSAV, VM-Č.).

Historie

Podle fol.64a FK Donín(OS Louny 233,dnes Vs Vraný,inv.č.2192, SOA Praha,pob.Křivoklát) prodali manželé Antonín a Barbora (dc.Fr. Horníka) F o u s k o v i, majitelé hospodářství(chalupy)čp.4 v Doníně trhovou smlouvkou ze dne 30.XII.1850 stavební místo o rozloze 2000 sáhů od opěnků ppč.242(nikoliv 241,jak uvádí Hanuš) Josefu N i t k o v i (čímž viz níže), který si opatřil stavební povolení z 31.X.1850(N.E.10628) a výnos z 3.XII.1851(N.E.12789)neznamného obsahu. Na jejich základě postavil sřezané mlýn.Podle výše uv.podkladů mu bylo vystaveno politické povolení k vkladu vlastnického práva(ze dne 12.VIII.1857,N.E.5602) na stavební místo a proválen odhad mlýna(šacovním protokolem ze dne 5.X.1857,N.E.287).Teprve v r.1859 byla podána žádost o zknihování(pres.18.IV.1859),vyřízená výměrem z 19.IV.t.r.a zapsána do PK dne 16.VI.t.r.(srv.přilohu,zápis na fol.64a,h.l.text).Pokračování má být podle odkazu(tamtéž) v nové PK,vl.40,jež ještě není uložena v křivoklátské pobočce,protože je dosud "živá".

Z juxty(srv.tamtéž)vyplývá,že 1)trhovou smlouvkou ze dne 18.V.1854 v Budeňických koupila mlýn a stavební místo(není uv.od koho) Karolína P a t z e n h a u e r o v a (60 let v níže) a prodala je opět trhovou smlouvkou ze dne 29.VII.1875 v Lounech svému otci Josefovi L e n k o v i, ze Lkání. Tím se potvrzuje verze V.Hadače ze SOA Třeboň. Více se zatím z FK zjistit nedá.Další stránky (fol.12a,b13a;100a-101b)jednájí o chalupě č.4,k níž parcely podzřehého mlýna původně patřila.Případné údaje o ní ze starší doby jsou snad ve starší FK Donín(OS Louny 232), jak podle zprávy z Křivoklátsku z 28.III.t.r.tam n e n í uložena a zatím po ní bezvýsledně pátrám.

Stavitelem větrného mlýna je bezpochyby Josef (Rudolf Nitka někde sni v FK sni v matrikách nepříchází) i t k a, zřejmě, jak už myslel Hanuš, syn France N.,mlynáře na dolejší mlyně na Peruci čp.60/79,nar.19.X.1816.Čženil se dne 5.IX.1843 na Peruci s Veronikou Fiedlerovou (23 let) Černochova;už 18.X.1843 se jim narodila na Peruci dc.Františka Teresie.Pak z Peruce mizí,mohl tedy přijít r.1850 do Donína ze Šlapanic,když na rodném mlýně na Peruci byl mlynářem jeho starší bratr František(nar.1813,+ současně 18.X.1855)zocpatřen známým P.Fran-

tiškem Danešem. Ve vrbenských matrikách pro Donín nepříchází N.vůbec.Zdá se,že nikdy v Doníně trvale nepobýval, jen mlýn postavil a záhy prodal.Pocházel z rodu mlynářů Nitků(Hnitků),kteří se objevují na Peruci neznámo zatím odkud(Jakub N.se tu žen jako dolejší mlynář dne 18.IX.1786 s Dorotou Něhlovskou;Franc,otec Josefův,se zatím prvně objevuje jako dolejší mlynář r.1802,když dne 1.VI.žen v Redonicích s Rozálií,dc.Matěje Staňka,seidláka ze Stradonic).Václav N. je r.1773 mlynářem v Budeňicích č.2, r.1832 snad jeho vnuk Ignác je mlynářem v Budeňicích.

Druhým majitelem větrného mlýna byli manželé Patzenhauerovi, resp.paní Karolína, o jejichž osudech se podeřilo zjistit nové údaje.Antonín P.pocházel z mlýna v Poštovicích č.8,p.Zlonice,patřícího jeho otci Václavovi.V 25 letech byl už mlynářským mistrem na rodném mlýně,když se dne 30.srpna 1848 oženil v kostele v Klapém s dvacetiletou dcerou Josefa L e n k a, učitele ve Lkání.Ten byl synem Františka L.,ševcovského mistra v Líbochovicích č.76 ze starého rodu L.,známého už v XVII.st.Josef se stal po polovině 20.let podnikatelem v Křivoklátsku a učitelem Jana B a r t o n ě (Bartona),pocházející z Čelčic na panství Málník.Z jeho dc.B a r b o r y (nar.v Křesíně dne 19.X.1803) se mu narodila v Křesíně dne 26.III.1828 ve škole č.60 nemanželská dcera, kterou následující den pokřtil křesínský farář P.Václav Krolmus,známý archeolog-amatér a vlastenec,na jméno K a r o l í n a. Dítě bylo legitimováno až sňatkem rodičů dne 4.srpna 1839,kdy L.byl už učitelem ve Lkání a po tom,co dne 24.dubna t.r.zemřela u něho ve Lkání ve škole jeho matka Alžběta, která byla asi překážkou sňatku.Na výslovné přání byl L.zapsán dodatečně jako otec.Další děti, jak se zdá, neměl. V W W V ve škole v č.41, později č.49) byla s ním Darbořina sestra Marie, která měla rovněž nemanželskou dc. Rosalii (nar. v Křesíně 28.V.1823) až do své smrti 10.III.1844. Paní Barbora zemřela na sešlost věkem v lkánské škole dne 20.prosince 1874;ze 60 let nato (viz výše) koupil Leník od své dcery Karolíny donínský mlýn, což je zatím poslední stopa po něm.

Patzenhauerovi nepřišli na svůj mlýn ihned.Nájemníkem, jak se tehdy nájemcem Fikalo, byl (FK o něm neuvádí nic) Jan Líška, mistr mlynářský, syn mlynáře Jana L. z Královic u Slaného.Přišel sem asi hned po tom,co mlýn koupila p.Karolína,protože 24.VII.1856 se mu a jeho ženě Marii, dcři Jana Šimoníka, chalupníka z Břežan u Budyně n.O, zde narodil 3 syn Antonín.Kmotry byli Josef Husák, spused z Donína č.11

a jeho manželka Marie.Teprve koncem 50.let se sem přestěhovali i P.,v únoru 1859 se jim tu narodila dvojčata Bedřich a Josef, která však zemřela právě tak jako ostatní zde narozené děti(srv.přehled) i starší syn Václav, hudebník.Se vsí, jak se zdá, neudržovali příliš dobré vztahy-kmotři jejich děti nebyli z Donína(většinou Marie Menčelová, chalupnice z Toužetína, a potom kostelník Jan Švandrlík a obuvník František Šlapár z Vrba, kteří bývali šesto kmotry či svědky bez vztahu k rodině),paní Karolína byla kmotrou zatím zjištěna pouze třikrát:v r.1860 při křtu nemanž. syna Cecilie, dc. Josefa Dvořáka, bedněte z Toužetína Vendelína Josefa(nar.16.IV., zemř.28.V.1861), kdy spolu s ní byl kmotrem "Vendelín Kříž, Müller in Donjn Nro 46", nepochybně otec dítěte; pak dne 8.V.1873, kdy byla křtána na jméno Karolína nemanž. dcery Barbory Vydřové z Evaně, které se nato stala ženou Fr. Drobého, nádeníka na mlýně; konečně 14.X.1881 při křtu opět Karolíny, nemanž. dcery Alžběty Hřivové z Nového Strásečí, na jejíž otec se prohlásil Josef Knap, pekař, rovněž z Nového Strásečí, který si opět v příštím roce Alžbětu vzal. Je to poněkud zvláštní, připočteme-li k tomu ještě, že pan mlynář P. nikdy kmotrem nebyl a potom zcela nepochopitelnou poznámku při zápisu křtu dcery Mathildy (1865), kdy se K. označila za vdovu po A. Patzenhauerovi! Není ovšem také jasné, jakou úlohu hrál ve mlýně Vendelín Kříž (viz výše), označující se ve vlastnoručním zápise nikoli jako stérek, mlynářský nebo pod., ale jako "Müller". Po koupi mlýna otcem 1875 (viz výše) zůstala alespoň paní Karolína až do r.1881 na mlýně. Pak stopy po rodině mizí a na mlýně č.46 se vystřídají dva "mlynářští": Antonín Kalina z Lysé n.L., který tu 28.IX.1884 křtí syna Václava s manželkou Annou, dc. Fr. Valce, kolářského mistra z Vysoké Líbyně; v příštím roce (1885) zde (bez udání čísla domu) pochovává Jan Svoboda, mlynářský z Donína, původem z Trnové u Prahy, spolu s m. Maríí, roz. Millerovou z Líštně, dceru Anasťázií, která zemřela 4.I. ve třech letech na "tuberkule plíc". R.1884 už se mluví o "perním mlýně", jeho strojník Jan Jerman(?) je kmotrem. Konečně r.1892 přichází v matrikách mlynář František Váňa, syn Anny Váňové, dc. Václava V., rolníka v Mincích, ale na čp.49. Na tomto čísle dříve bydlívali nádeníci (1877-děti Václava Klocka, r.1878 zde zemřel vysloužilý šafář z Kystry a hajný Josef Prokeš (Prekl) ve věku 101 let.

I přes to zůstává mnoho otázek zatím nejasných a nevyřešených.

Dělo 11.září 1944 z Utrmíně ní p. prof. F. Čeněk, a snímky vyjma z paraverbální knihy Donín utmíně v archivu na Křivoklátsku.

J. Kocák

Pokorný:

Zprávy o datu založení tohoto zedného mlýna se různí: Donínská kronika uvádí (556) již rok 1846 s tím, že mlýn postavil Rudolf Nitka a roku 1851 prodal mlýn manželům Patzenhauerovým. Podle V. Hadače (557) mlýn postavil Josef Nitka ze Šlapanic roku 1851 na poli (pozemková parcela č.42), koupeném roku 1850 od manželů Fouskových z Donína čp. 4. Budova bývalého větrného mlýna stojí asi 400 m na JJV od kaple v Doníně na kopci nad Toužetínem a je dnes označena čp. 46. mlýn byl pětioschodový. R. 1879 byla křída větrem polámana a stárek Antonín Vydra přestavěl mlýn na parní pohon, přistavěl zedný komín a 12 m hlubokou studnu (557). R. 1894 mlýn vyhořel poprvé, podruhé r. 1898, kdy jeho provoz byl definitivně zastaven. Parní stroje byly prodány do Křakovy v Boskově (556). R. 1928 byla část mléčích zařízení ještě zachována, budova sloužila za sýpku a hospodářské skladiště (557). Pozemky byly pojaloty do JZD, jehož se stal jejich majitel J.

J. Kozák celou budovu někdejšího větrného mlýna ve všech pěti podlažích vzorně restauroval na obytnou jednotku a má v úmyslu opatřit k budově i křídla. V přízemí je dnes budova rozšířena o přístavek (561).

(556) GU-ČSAV, VM-Č, sdělení rady MNV v Doníně z 12.2.1956, zn. K/56 s příloženým výpisem z kroniky o větrném mlýně v obci Donín.

(557) V. Hadač, Větrák v Doníně na Lounsku, ČT, roč. 28/1928, 256. S tím shodný údaj ZLA Třeboň, sdělení z 28.12.1953, čj. 193/2/HG).

(558) Cit. sdělení rady MNV v Doníně. Jmenovitě má i fotografie někdejšího mlýna. Výpis z kroniky je podstatně obsáhlejší než Hadačův článek a v podrobnostech se od něho liší.

(559) Okrouhly půdorys někdejšího mlýna je patrný na katastrální mapě z roku 1872 (GU-UAGK, SK, katastrální mapa i.č. 1444, 1872, list 3, Donín). Statistický lexikon obcí v ČR, I. země Česká, Praha 1934, 210, uvádí jednotlivý dům Větrník.

(560) Státní mapa 1:5000 - odvozená, list Louny 0-6, 1951.

(561) Zjištěním na místě 7.9.1970. J. Kozákovi děkujeme za půjčení výpisu z kroniky. Srov. sdělení MNV v Toužetíně z 5.10.1970, (GU-ČSAV, VM-Č).

Přijmení mlynářů • Nitka Josef působících na mlýně

Architektura

Stav nemovitosti
Typ

Dochován bez nežádoucích přestavb
Holandský

Dominantní stavební konstrukce

Zděná - kamenná

Historické prvky

Exteriér

- Kamenické prvky
- Komín
- Okna

Parametry

Průměr čtyřpodlažní stavby u země je 9,5 m a celková výška je 15 m. Je to nejvyšší větrný mlýn u nás. Tloušťka zdí u země je 1,3 m a nahoře 0,8 m. Průměr větrného kola byl 18 m.

Technologie

Technologické vybavení

Popis technologického vybavení

Technologické vybavení

Stopy po neexistující mlýnské technologii

Doplňkový provoz

Doplňkový provoz - popis

Historické prvky

Parametry

Literatura a pramenyZajímavostiOstatní**Žádost o povolení stavby** mlýna kterou předložil pan Josef Nitka v roce 1850 vyvolala mezi občany Donína odpor. Pan František Heft 5. dubna 1851 posílá stížnost na „Weleslavnou c.k. Wládu krajskou“. Stěžuje si, že nebyl přizván k místnímu šetření a že nemůže se stavbou souhlasit, neboť stavba mu bude stínit jeho pole dva sáhy vzdálená od uvažované stavby a že přístupové cesty nejsou vhodné. Když se stavebník zavázal:

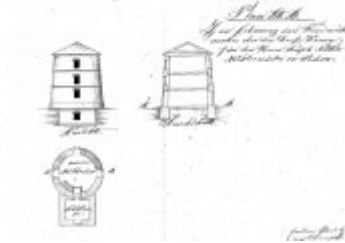
- na vlastní náklady zřídit a udržovat dvojnásobnou cestu (pro příjížku a odjížku)
- na mlýně ndržet malou drůbež, která by mohla hraničním polnostem škodit
- většího dobytka chovat co nejméně

Za těchto podmínek byla stavba povolena a provedena.**Osamělá stavba větrného mlýna** poskytovala nenápadné útočiště pronásledovaným lidem. Ve větrném mlýně v Doníně se jich během 2. světové války vystřídalo několik. V roce 1940 poskytl útočiště rodině židovského lékaře MUDr. Hübschmana. V roce 1942 se zde ukrývali dva francouzští vojáci, v roce 1943 dva ruští utečenci a konec války na mlýně přečkali dva angličtí zajatci. Utajení však nebylo vždy dokonalé, takže v roce 1944 gestapo obyvatelé mlýna zatklo a vyslýchalo, ale pro nedostatek důkazů je nakonec propustilo domů.FotogalerieZákladní

obrázky

Plány - stavební a konstrukční

Obrazy

Historické fotografie a pohlednice

